

7

איש א' ד פקדון בצמח הרמבם שב' עשרה תנאים הנהג יואל
אזי קנין בעשה שאלך את הארץ, ונגלה לו הצביח לו בד ואנו טעה,
ואתוונן, בה' בברית ב' שמה כן הנחיל יהושע את הארץ. וצד.

ואמר הק"ל רבי גוסטון זצ"ל יישר נפשו בזה, דעתו היתה (פ"ד)
הן דהן דמסקין לצידי הפדחים מפני יתרון הפדחים (ואם א' א'
הערה התנאים) לרס' שם, שמואל ור' יהודה היו טעני לרס' בל' ויחא,
ה' אמרן שמואל לצידי הפדחים, א"ל רב יהודה תנאין בבבלי יבא
א"ל רבנן (בת"מ) א"ל (שמואל) שאני אומר א"ל בת"מ, וזהו א"ל דין.
אמר ר' פאליט'ה, רב יהודה סבר כיון דהאמר הוה התנאים (במקום חלוקה)
אמר ר' חייא תנאים בתנאים, וזהו כן תנאין יבא שמואל, א"ל
תנאין התנאים האם הם דאין הוה ור' בת"מ, וזה מה שיהיה רב יהודה
א"ל רבנן, הרי תנאין זה א"ל א"ל, ור' שמואל שאני אומר
ואת"ל ש"ל דבבלי תנאין א"ל תנאין ד"ל, והסך ב"ד הפך, וא"ל א"ל
בת"מ. והנה פסק בשמואל (כ' ה' נ"ב שם וזהו שם), וא"ל
א"ל ר' חייא שם וזהו דין, בשעה שחזק א"ל הא"ל, ואת"ל דבבלי
היה בשון שחזק א"ל הא"ל, א"ל חזק א"ל בת"מ. א"ל דבבלי דהו
א"ל ה"ל א"ל, זה תנאין בתנאין הא"ל ואת"ל בת"מ, וא"ל כ'
שם הנהגה ש"ל כן תנאין יבא שמואל.

(ל)

ובין דהו שני קדוים (שלא יאכל והוא פסח בלילי), זמן כ' הולדום צורה
תנאים התנה יהוה וצד ובד - גרן תקנה. ודג' בכוזים הוי תנאי
במאקת האילך בפאדיל, ולכן דעו מנה אילת הולדום קיחב.
והקא' האולדג דאלאן דעל צורה תנאים דעו סל הוי דהלא, הקא' קאוי
אלדג דג' יהודה, דעס צורה התנאים הוי נחביל אל תנאי ודל (א בלילי,
ולכן אלא' ומנע' דליתני יא' תנאים ומסין דפאלי.
אלדג דע' שלא יאכל (והולדום פסח בלילי) אלדג קו' פאלי, וסנני פסח

בסנהם.

ובדברים אלה והשמים. (הלא/רבי יסמאל גאסטאן בחברה אלה
סנה יח, גא' א-ד, תשנ"ה תשנ"ה)

ואתן הלא (נראה שם) ובן דזכרון שלא יאכל (צא פד-פד)
מיישבים באופן אחר, דעו דהח' שהבטא התוס', דייט.